EGY CSEPP VÍZBŐL

9. számú melléklet

LEHOCZKY JÁNOS: A VIZEK FOHÁSZA

Vándor, ki szomjadat oltod forrásom vizével,
vigyázz reám!
Én hűsítem arcodat forró nyári napsütésben,
én frissítem fáradt testedet vándorútjaid után.
Csobogásom nyugtatja zaklatott lelkedet,
habjaim tánca bűvöli tekintetedet.
Poros gúnyádat tisztítom,
egészséged őrzöm.
Szépítelek, gyógyítalak,
üdítelek, vidítalak.
Erőmmel hajtod gépedet, malmodat.
Tartom csónakodat, hordozom hajódat.
Általam sarjad vetésed,
én küldök termékeny esőt
szikkadt kertjeidre.

Ott búvom édes gyümölcseidben,
a nádasok illatában rejtezem,
barlangok mélyén, erdők rejtekén,
sziklák között, csúcsok fölött,
posványban, sodrásban,
rám találsz.
Az élet bárkáit ringatom.
Otthonaként velem érez megannyi lény,
úszó, lebegő állat, lengedező növény.
Kusza hínár, tündérlő virág,
meglepő, eleven vízivilág.
Remélő ikra, játszi poronty,
leső harcsa, óvatos nyurga ponty.
Bölcső vagyok,
folytonos születés csöndes színpada.
Kezdet vagyok, a földi élet ősanyja.
Változás vagyok, végzet vagyok, a pillanat méhe.
Állandóság vagyok, szüntelen harcok békévé összegződő reménye.
Szelíd forrásként becézhetsz,
érként, patakként kedvelhetsz,
folyamként köszönthetsz.
Megmosolyogsz tavaszi pocsolyákban,
üdvözölsz berekben, limányban,
lidérces lápon, keserű mocsárban.
Csepp vagyok és óceán.
Tomboló vihar és szivárvány,
búvópatak és szökőár,
felhő és kút.

Ismersz, mint szigorú jéghegy, zord jégvilág,
mint lenge hópehely, tréfás jégvirág,
illanó pára, gomolygó zivatar.
Vízesés robaja, hullám moraja,
cseppkő csöppenése, veder csobbanása,
eső koppanása, véred dobbanása.
Kék vagyok, mint a tenger,
fénylő, mint a csermely,
szőke, mint a folyó,
zöld, mint a tó,
fehér, mint a hó.
Feszítő gőz vagyok, tanulj meg tisztelni!
Csikorgó fagy vagyok, tanulj meg kibírni!
Aranyhíd vagyok, tanulj meg csodálni!
Örvény vagyok, tanulj meg vigyázni!
Buborék vagyok, tajték vagyok,
szeretned kell!
Hűsítő korsó vagyok,
heves zuhany vagyok,
élvezned kell!
Tükör vagyok, arcod vagyok.
Hullám és híd, part és a víz.
Erő és báj, folyó és táj,
úszás és merülés,
áldás és könyörgés,
értened kell!
Víz vagyok.
Őrizned kell!

Forrás: http://central.budapesti.info/mesebirodalom/vizekrol_szolo.htm